

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010322
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1519010322.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Márie Szabóovej, v trestnej veci obžalovaného Z.. U. N., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudkyne Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/35/2019 z 30.10.2019, na verejnom zasadnutí konanom 23. septembra 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Ing. U. N., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Bratislava V z 30.10.2019 sp. zn. 4T/35/2019 bol obžalovaný Z.. U. N. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 20.11.2018 v čase okolo 17.21 hod. po komunikácii pred nákupným centrom Aupark na P. ulici v smere jazdy na X. ulicu viedol osobné motorové vozidlo značky T. C P.: U počas vedenia motorového vozidla nechal prednosť chodcovi J. T., ktorý prebiehal po priechode pre chodcov v blízkosti zastávky MHD „G. - nástupište“ z pohľadu vodiča z ľavej strany na pravú, čím porušil povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 1 písm. c), písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, následkom čoho došlo k zrážke takým spôsobom, že J. T. bol zachytený pravou prednou časťou uvedeného vozidla, v dôsledku tejto zrážky utrpel poškodený J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. ul. č. XX, U. - N., ťažké zranenia, a to zlomeninu ľavého zápästia s posunom úlomkov, tržnú ranu na nose s krvácaním z nosa po pohmoždení tváre, pomliaždenie ľavého kolena s povrchovými oderkami s dobou liečenia minimálne 8 týždňov, pričom zranenie pravdepodobne zanechá trvalé následky v podobe deformity ľavého zápästia, poškodená spoločnosť Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: XX XXX XXX, so sídlom R. cesta 2, U. vynaložila náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť za poistenca J. T. vo výške 730,705 eur a poškodený subjekt Y. poisťovňa, pobočka U., M. č. XX, U., uhradila poškodenému J. T. dávky nemocenského zabezpečenia vo výške 1.205,00 eur.

Za uvedený prečin bol obžalovanému podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorého výkon bol obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 18 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej T. zdravotnej poisťovni, U. škodu vo výške 730,70 eur, poškodenej Y. poisťovni U. škodu vo výške 1.205,- eur a poškodenému J. T. škodu vo výške 1.812,60 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkázal poškodeného J. T. so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Prvostupňový rozsudok nenadobudol právoplatnosť, keďže bol napadnutý odvolaním obžalovaného do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré odvolanie bližšie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 204-206).

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, uviedol, že k prečinu ublíženia na zdraví sa priznal a tento úprimne oľutoval. Postup okresného súdu, vedenie hlavného pojednávania ako aj rozhodnutie o treste, odôvodnenie na hlavnom pojednávaní, ako aj písomné odôvodnenie nepovažuje za zákonné. Namietal uložený trest, ktorý je podľa jeho názoru neprimeraný a nezákonný, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NSSR R 16/1977, z ktorého citoval, že požiadavka, aby trestom uloženým za trestný čin spáchaný v doprave sa účinne pôsobilo na ostatných členov spoločnosti, je obzvlášť naliehavá v takých prípadoch, keď bol zavinený ťažký, prípadne nenapraviteľný následok vodičom motorového vozidla, ktorý hrubým porušením povinností uložených predpismi o premávke na komunikáciách prejavil bezohľadnosť voči ostatným účastníkom cestnej premávky. V nadväznosti na uvedené uviedol, že pokiaľ okresný súd svoje rozhodnutie odôvodňuje generálnou prevenciou, považuje za potrebné zdôrazniť, že ku skutku sa priznal a tento úprimne oľutoval. Nikdy však nedošlo k žiadnym následkom konania, tobôž nie k takým, ktoré by bolo možné charakterizovať ako ťažké, či nenapraviteľné.

Aj Ústavný súd SR vo svojom náleze PL.ÚS 106/2011-85 zo dňa 28.11.2012 varoval pred exemplárnym trestaním, ktorého účelom by bolo odstrašenie verejnosti pred páchaním trestnej činnosti. Aj keď tento nález smeroval k zákonodarnej činnosti zložiek štátnej moci, je tento názor rovnako a v plnej miere aplikovateľný na činnosť súdu pri posudzovaní výšky trestu. V citovanom náleze sa konštatuje, že neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivý je vždy len primeraný trest. Obžalovaný trvá na tom, že výška uloženého trestu je absolútne neprimeraná, a preto nespravodlivá, keďže súd pri vymeriavaní trestu neaplikoval test proporcionality. V jeho ponímaní výška trestu musí vždy odpovedať na závažnosť spáchaného trestného činu. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností obžalovaný trvá na tom, že výška uloženého trestu je nezákonná, neprimeraná, a preto nespravodlivá. Navrhol preto, aby odvolací súd prehodnotil uloženú výšku trestu a tento zmiernil.

V súlade s § 314 Tr. por. bolo prvostupňovým súdom toto odvolanie obžalovaného zaslané na vyjadrenie ako prokurátorovi, tak všetkým poškodeným.

Prokurátor a poškodené strany sa k odvolaniu obžalovaného písomne nevyjadrili.

Verejné zasadnutie bolo v zmysle ustanovenia § 294 ods. 2 Tr. por. vykonané v neprítomnosti poškodených strán, a to H.. F. D. - splnomocnenkyne poškodeného, Y. poisťovne a T. zdravotnej poisťovne, keďže procesné strany mali upovedomenie o verejnom zasadnutí riadne a včas vykázané.

Na verejnom zasadnutí konanom 23.09.2020 obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný Z.. U. N. v konečnom návrhu uviedol, že ľutuje toho, čo sa stalo a žiada odvolací súd o uloženie nižšieho podmieneného trestu odňatia slobody, ako aj kratšieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, keďže má tri maloleté deti a v dnešnej dobe COVIDU je táto situácia pre celú rodinu ťažká.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali

podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného Z.. U. N. nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaného uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady je to, že odvolací súd musí prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali, (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

Vzhľadom k podanému odvolaniu obžalovaného a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmal výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, ako ani konanie, ktoré tomuto výroku prvostupňového rozsudku predchádzalo, nakoľko z obsahu spisu bolo zistené, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného Z.. U. N., v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (t.j. vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe) a rozhodol podľa § 257 ods. 7 Tr. por., že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, pričom sa vykonajú iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Čo sa týka dôkazov k osobe páchatela, z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný Ing. U. N. doposiaľ nemá záznam v registri trestov. Z odpovede na lustráciu v registri priestupkov vyplýva, že má jeden záznam z 06.01.2016 - porušenie pravidiel v cestnej premávke a z evidenčnej karty vodiča je zrejmé, že v tejto má tri záznamy, a to z 01.11.2017 za prekročenie rýchlosti, z 02.08.2016 - prekročenie rýchlosti a z 06.01.2016 - za prekročenie rýchlosti.

Pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku sa odvolací súd nestotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného v tom smere, že trest uložený súdom prvého stupňa je neprimeraný a nezákonný.

Odvolací súd pritom dodáva, že v zmysle § 34 ods. 1, ods. 2 a ods. 4 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Správne okresný súd zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti, v zmysle ustanovenia § 36 písm. j/ Tr. zák. (vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu) a v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie). Vzhľadom k tomu, že u obžalovaného prevažovali poľahčujúce okolnosti správne okresný súd postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. por. znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, teda po tejto zákonnej úprave aj správne ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby, ktorá predstavovala v danom prípade 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov (základná trestná sadzba je 1 až 5 rokov). Trest uložený obžalovanému vo výmere 1 roka na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na 2 roky treba považovať za trest primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Krajský súd v tejto v súvislosti zastáva názor, že represívna zložka uloženého trestu by najmä u kulpózných prečinov nemala presahovať ostatné faktory (prevýchova, prevencia, reparácia), ktoré má trest v rámci dosiahnutia prioritného cieľa sledovať. Krajský súd zoberal do úvahy aj skutočnosť, že

také porušenie vodičských povinností, aké bolo zistené u obžalovaného, by bolo možné denne pričítať mnohým osobám riadiacim motorové vozidlá. Z tohto pohľadu je teda trest zákonný a spravodlivý.

Záverom krajský súd konštatuje, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a podľa evidenčnej karty vodiča od spáchania predmetného prečinu nemá ďalší nový záznam. Z pohľadu ukladania trestu bolo zohľadnené aj to, že ide o prvú ním zavinenú vážnu dopravnú nehodu, ktorá okolnosť bola zohľadnená pri výške ukladania trestu odňatia slobody a to na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Napokon obžalovanému bol uložený aj primeraný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu (kde je zákonom stanovená trestná sadzba na 1 až 10 rokov), pri dolnej hranici citovanej zákonnej sadzby, ktorý trest je na dovŕšenie nápravy obžalovaného, a ktorý trest zohľadňuje priestupkové správanie obžalovaného, na ktoré správne poukázal a aj dostatočne zohľadnil už okresný súd v napadnutom rozsudku.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.